

Logopedia stopień II semestr 1

Spis treści:

1. Zabiegi ratujące życie
2. Język obcy (specjalistyczny). Język angielski
3. Język rosyjski specjalistyczny w ramach obszaru kształcenia
4. Procedury lingwistyczne w postępowaniu logopedycznym: fonetyka i fonologia
5. Zaburzenia mowy uwarunkowane neurologicznie
6. Laryngologia dziecięca
7. Pedagogika specjalna
8. Psychologia kliniczna w praktyce logopedycznej
9. Komunikacja społeczna
10. Metodologia badań interdyscyplinarnych
11. Percepcja słuchowa a rozwój kompetencji językowej i komunikacyjnej
12. Metody pracy z dzieckiem z CAPD
13. Komunikacja wspomagająca i alternatywna w praktyce
14. Język migowy w praktyce
15. Praktyczne śródroczne logopedyczne warsztaty zawodowe w Studenckiej Poradni Logopedycznej UWS
16. Praktyka zawodowa psychologiczno-pedagogiczna śródroczna w placówkach oświatowych kształcenia włączającego

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Zabiegi ratujące życie	
Nazwa w języku angielskim:	First aid	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Logopedia	
Jednostka realizująca:	Instytut Nauk o Bezpieczeństwie	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obligatoryjny	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	drugiego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	1 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Arkadiusz Wejnarski	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Arkadiusz Wejnarski	
Założenia i cele przedmiotu:	<p>Przekazanie studentom wiedzy i umiejętności w zakresie Podstawowych Technik Ratujących Życie:</p> <ul style="list-style-type: none"> kształtowanie poczucia odpowiedzialności za zdrowie i życie poszkodowanych, kształtowanie poczucia odpowiedzialności za własne życie podczas udzielania pierwszej pomocy, kształtowanie postawy otwartości i wrażliwości na potrzeby innych. 	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W11	Zna zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych oraz odpowiedzialności prawnej nauczyciela w tym zakresie, a także zasady udzielania pierwszej pomocy w szkole ponadpodstawowej.	B3.W3
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U17	Potrafi udzielać pierwszej pomocy.	B3.U1
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K02	Jest gotów do budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu.	B2.K1
Forma i typy zajęć:	Laboratoria.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość elementarnej terminologii z zakresu pierwszej pomocy przedmedycznej.		

Treści modułu kształcenia:	
<p>Podstawowe postępowanie przy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. masywnych krwotokach i krwawieniach, unieruchamianie złamań, 2. zawale mięśnia sercowego, 3. udarze mózgu, 4. hipoglikemii, 5. napadu padaczkowego, 6. w przypadku utraty przytomności i omdlenia. <p>Ćwiczenia symulacyjne i obserwacja studenta według listy kontrolnej 1h:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) student losuje jeden przypadek kliniczny i prezentuje postępowanie spośród: <ul style="list-style-type: none"> • masywne krwotoki i krwawienia, • złamania kości, • zawał mięśnia sercowego, • udar mózgu, • hipoglikemia, • napad padaczkowy, • utrata przytomności, • omdlenie; b) student odbywa symulowaną rozmowę telefoniczną z dyspozytorem Centrum Powiadamiania Ratunkowego. 	
Literatura podstawowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Szarpak Ł. (red.), Kwalifikowana pierwsza pomoc. Atlas procedur, Lublin 2016. 2. Wytyczne Europejskiej Rady Resuscytacji, 2016. 	
Literatura dodatkowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zawadzki A., Medycyna ratunkowa i katastrof, Warszawa 2006-2007. 2. Biniak-Pieróg M., Zamiar Z., Organizacja systemów ratownictwa, Wrocław 2013. 3. Holecki T. (red.), Bezpieczeństwo zdrowotne obywateli w kontekście Europeizacji zjawisk społecznych, Poznań 2013. 	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
Pogadanka, dyskusja, metody problemowe, pokaz z objaśnieniem, ćwiczenia praktyczne.	
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:	
Efekty w zakresie wiedzy oraz umiejętności – weryfikacja podczas końcowego zaliczenia praktycznego; efekt w zakresie kompetencji społecznych – weryfikacja w toku semestru na podstawie udziału w zajęciach i aktywności.	
Forma i warunki zaliczenia:	
Ćwiczenia kończą się zaliczeniem na ocenę. Przy ocenianiu brane są pod uwagę: aktywność na zajęciach oraz umiejętności w zakresie udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej we wskazanych sytuacjach problemowych.	
Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Ćwiczenia	15 godzin
Praca samodzielna studenta	10 godzin

Punkty ECTS za przedmiot	1 ECTS
--------------------------	--------

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Język obcy (specjalistyczny). Język angielski	
Nazwa w języku angielskim:	Specialist language/English	
Język wykładowy:	angielski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Logopedia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	fakultatywny	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	drugiego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Magdalena Wieczorek	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Natalia Sanżarewska-Chmiel, mgr Monika Olędzka	
Założenia i cele przedmiotu:	Celem zajęć jest kształtowanie i rozwijanie umiejętności operowania strukturami językowymi i leksyką w zakresie języka angielskiego specjalistycznego na kierunku logopedia z audiologią.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student dysponuje pogłębioną wiedzą szczegółową z zakresu językoznawstwa, która pozwala na pełniejsze rozumienie i szczegółowy opis systemu językowego oraz reguł zachowań komunikacyjnych w języku angielskim, a w szczególności w zakresie logopedii z audiologią.	K_W01
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student rozpoznaje problemy językowe uwarunkowane bilingwizmem (wielojęzycznością); potrafi posługiwać się językiem angielskim na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz specjalistyczną terminologią, potrafi korzystać z obcojęzycznej literatury fachowej.	K_U13
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności; rozumie potrzebę ciągłego doksztalcania się i rozwoju społecznego, zawodowego i osobistego, pełnienia ról zawodowych z uwzględnianiem zmieniających się potrzeb społecznych.	K_K05
Forma i typy zajęć:	Ćwiczenia laboratoryjne – 30 godzin.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość języka angielskiego na poziomie B2.		

Treści modułu kształcenia:
Zakres tematyczny: <ol style="list-style-type: none"> 1. Speech therapy: basic concepts, types of therapies, common speech-language disorders, techniques. 2. Speech therapist: deflection, competencies, responsibilities. 3. Dylexia (reading disorder): symptoms, causes, treatment. 4. Neurology: definition, areas, typical procedures. 5. Alalia (speech delay): definition, effects and causes, symptoms, treatment. 6. Aphasia: definition, classification, causes, management. 7. Stuttering- stammering: definition, effects and causes, symptoms, treatment. 8. Dysarthria: definition, causes, symptoms, treatment. 9. Issuesrelated to autism.
Literatura podstawowa:
<ol style="list-style-type: none"> 1. Materiały własne wykładowcy przekazywane studentom w formie elektronicznej. 2. Oxenden, Clive and Christina Latham-Koenig. 1997. New English File. Upper-intermediate Student's Book. Oxford. (suggested).
Literatura dodatkowa:
<p>Strony internetowe:</p> <p>https://tactustherapy.com/speech-therapy-terms-defined/ https://www.nidcd.nih.gov/health/voice-speech-and-language https://www.medicalnewstoday.com/articles/324764.php#diagnosis https://www.speechpathologygraduateprograms.org/2018/01/10-most-common-speech-languagedisorders/ https://childdevelopment.com.au/areas-of-concern/diagnoses/speech-delaydisorder/ https://www.healthline.com/health/neurologist#procedures https://www.cdc.gov/ncbddd/hearingloss/index.html https://www.nidcd.nih.gov/health/aphasia https://www.nidcd.nih.gov/health/autism-spectrum-disorder-communication-problems-children https://www.nidcd.nih.gov/health/specific-language-impairment https://www.nidcd.nih.gov/health/stuttering https://www.nidcd.nih.gov/health/dysphagia https://www.britannica.com/science/speech-disorder/Major-types-of-speech-disorders</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:
Praca w grupach, w parach oraz indywidualna praca studenta. Zajęcia prowadzone są w oparciu o podręcznik oraz przy wykorzystaniu technik multimedialnych (prezentacje, krótkie filmy).
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:
<p>K_W01 – podczas kolokwii pisemnych oraz zaliczeń ustnych.</p> <p>K_U01 – podczas kolokwii pisemnych, zaliczeń ustnych oraz pracy na zajęciach: aktywność, wykonywanie ćwiczeń ustnych (dyskusja, dialog, wypowiedź indywidualna) i pisemnych.</p> <p>K_K01 – podczas zajęć: zaangażowanie, praca w parach i w grupie oraz pracy własnej (przygotowanie się do zajęć).</p>
Forma i warunki zaliczenia:
<p>Kolokwia pisemne i ustne (wypowiedzi indywidualne, dialogi), aktywność na zajęciach.</p> <p>Kryteria oceniania w kolokwiach ustnych: właściwy dobór środków leksykalnych, poprawność składniowa, stylistyczna i fonetyczna (wymowa, akcent, intonacja).</p> <p>Przedział punktacji w kolokwiach pisemnych:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 0 – 50%: 2, • 51 – 60%: 3, • 61 – 70%: 3,5, • 71 – 80%: 4, • 81 – 90%: 4,5,

- 91 – 100%: 5.

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest obecność na zajęciach oraz uzyskanie oceny pozytywnej ze wszystkich kolokwiiów.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach/ćwiczeniach	30 godzin
Udział w konsultacjach	2 godziny
Samodzielne przygotowanie się do zajęć oraz zaliczenia na ocenę	18 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Język rosyjski specjalistyczny w ramach obszaru kształcenia
Nazwa w języku angielskim:	Specialist language/Russian	
Język wykładowy:	rosyjski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Logopedia
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		drugiego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Ewa Kozak
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Ewa Kozak
Założenia i cele przedmiotu:		Celem zajęć jest kształtowanie i rozwijanie umiejętności operowania strukturami językowymi i leksyką w zakresie języka rosyjskiego specjalistycznego na kierunku logopedia z audiologią.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student dysponuje pogłębioną wiedzą szczegółową z zakresu językoznawstwa, która pozwala na pełniejsze rozumienie i szczegółowy opis systemu językowego oraz reguł zachowań komunikacyjnych w języku rosyjskim, a w szczególności w zakresie logopedii z audiologią.	K_W01
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student rozpoznaje problemy językowe uwarunkowane bilingwizmem (wielojęzycznością); potrafi posługiwać się językiem rosyjskim na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz specjalistyczną terminologią, potrafi korzystać z obcojęzycznej literatury fachowej.	K_U13
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności; rozumie potrzebę ciągłego doksztalcania się i rozwoju społecznego, zawodowego i osobistego, pełnienia ról zawodowych z uwzględnianiem zmieniających się potrzeb społecznych.	K_K05
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia laboratoryjne – 30 godzin.
Wymagania wstępne i dodatkowe:		

Znajomość języka rosyjskiego na poziomie B2.

Treści modułu kształcenia:

Zakres tematyczny:

1. Логопедия – основные понятия, варианты и приемы, специалисты.
2. Дислексия – определение, типология, причины, лечение.
3. Нейрологопедия – определение, нейрологопедический метод.
4. Задержка речевого развития (ЗРР) – симптомы, причины, диагностика.
5. Заикание – определение, симптомы, типология и классификация, причины, лечение.
6. Алалия – определение, классификация, симптомы, лечение.
7. Дизартрия – определение, классификация, симптомы, причины, диагностика, лечение.
8. Афазия – определение, классификация, симптомы, причины, диагностика, лечение.
9. Логопед – определение, компетенции, обязанности.

Literatura podstawowa:

1. Materiały własne wykładowcy przekazywane studentom w formie elektronicznej.

Literatura dodatkowa:

Strony internetowe:

<https://www.grc-eka.ru/eto/logopediya.html> <https://www.grc-eka.ru/eto/disleksiya.html>
<http://centrparus.ru/neyrologopediya/> <https://www.grc-eka.ru/eto/zaikanie.html>
<https://www.krasotaimedicina.ru/diseases/speech-disorder/dysarthria>
<https://www.krasotaimedicina.ru/diseases/speech-disorder/speech-retardation>
<https://www.krasotaimedicina.ru/diseases/speech-disorder/alalia>
<https://www.krasotaimedicina.ru/diseases/speech-disorder/aphasia> <https://foodandhealth.ru/vrachi/logoped/>

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Praca w grupach, w parach oraz indywidualna praca studenta. Zajęcia prowadzone są w oparciu o podręcznik oraz przy wykorzystaniu technik multimedialnych (prezentacje, krótkie filmy).

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

K_W01 – podczas kolokwium pisemnych oraz zaliczeń ustnych.

K_U01 – podczas kolokwium pisemnych, zaliczeń ustnych oraz pracy na zajęciach: aktywność, wykonywanie ćwiczeń ustnych (dyskusja, dialog, wypowiedź indywidualna) i pisemnych.

K_K01 – podczas zajęć: zaangażowanie, praca w parach i w grupie oraz pracy własnej (przygotowanie się do zajęć)

Forma i warunki zaliczenia:

Kolokwia pisemne i ustne (wypowiedzi indywidualne, dialogi), aktywność na zajęciach.

Kryteria oceniania w kolokwium ustnych: właściwy dobór środków leksykalnych, poprawność składniowa, stylistyczna i fonetyczna (wymowa, akcent, intonacja).

Przedział punktacji w kolokwium pisemnych:

- 0 – 50%: niedostateczny,
- 51 – 60%: dostateczny,
- 61 – 70%: dostateczny plus,
- 71 – 80%: dobry,
- 81 – 90%: dobry plus,
- 91 – 100%: bardzo dobry.

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest obecność na zajęciach oraz uzyskanie oceny pozytywnej ze wszystkich kolokwium.

Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach/ ćwiczeniach	30 godzin
Udział w konsultacjach	2 godziny
Samodzielne przygotowanie się do zajęć oraz zaliczenia na ocenę	18 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Procedury lingwistyczne w postępowaniu logopedycznym: fonetyka i fonologia
Nazwa w języku angielskim:		Linguistic procedures in a speech therapy kit: phonetics and phonology
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Logopedia
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		drugiego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Alina Maciejewska, prof. UwS
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Alina Maciejewska, prof. UwS
Założenia i cele przedmiotu:		Pogłębienie wiedzy na temat zjawisk językowych oraz rozwoju systemu fonologicznego w normie i patologii. Opanowanie umiejętności oceny i analizy fonetycznej i fonologicznej tekstów.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student ma pogłębioną wiedzę na temat zjawisk fonetycznych w ciągach mowy i stylach wymowy oraz możliwość zaburzenia ich realizacji.	K_W01
W_02	Student ma pogłębioną wiedzę na temat jednostek systemu językowego i reguł zachowań komunikacyjnych z uwzględnieniem wiedzy o procesach kształtowania mowy i języka i wyższych czynności poznawczych.	K_W05
W_03	Student zna teorię struktury języka i definicje, zna miejsce fonetyki i fonologii w opisie systemu językowego metody oraz narzędzia badań fonetycznych.	K_W02
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student wykorzystuje wiedzę o systemie językowym i regułach komunikacji językowej w deskrypcji, interpretacji i programowaniu terapii oraz w formułowaniu diagnoz - umie formułować i analizować problemy badawcze, dobierać właściwe metody i narzędzia, dokonywać ich weryfikacji.	K_U01
U_02	Student potrafi dokonywać opisu struktury języka, jego funkcji, wykazać się znajomością pojęć lingwistycznych. Potrafi objaśnić powstawanie dźwięków mowy, przyczyny różnic w realizacji i określać zakres zmian. Potrafi charakteryzować i klasyfikować głoski ze względu na określone cechy i dokonywać oceny ich sposobów realizacji w wypowiedziach pojedynczych osób. Potrafi analizować: cechy prozodyczne w	K_U03, K_U05

	wypowiedziach poprawnych i zaburzonych oraz ciąg foniczny: wyodrębnić w ciągu normatywne i nienormatywne segmenty.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Buduje świadomość roli wymowy w zachowaniach społecznych. Nabywa przekonania o konieczności kształcenia wymowy, szczególnie w szkole.	K_K02
Forma i typy zajęć:	Wykład – 15 godzin.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiadomości z zakresu fonetyki i fonologii języka polskiego.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. System fonologiczny polszczyzny i jego reprezentacje: fonetyczna, ortograficzna. 2. Rozwój systemu fonologicznego w normie rozwojowej i w jej zaburzeniach. 3. Procesy fonologiczne i reguły ich zachodzenia (koartykulacja, realizacja grup spółgłoskowych) w wypowiedziach normatywnych i w zaburzeniach mowy. 4. Prozodia mowy i jej zaburzenia. 5. Zaburzenia mowy – fonetyczna i fonologiczna analiza tekstów. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Wierzchowska B., Opis fonetyczny języka polskiego, Warszawa 1967. 2. Łobacz P., Polska fonologia dziecięca, Warszawa 1996. 3. Trochymiuk A., Wymowa dzieci niesłyszących, Lublin 2008. 4. Wysocka M., Prozodia mowy w percepcji dzieci, Lublin 2012. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kwarciak B., Początki i podstawowe mechanizmy świadomości metajęzykowej, Kraków 1995. 2. Maurer A., Zabawy z rymami. Kształtowanie się świadomości fonologicznej u dzieci przedszkolnych, Kraków 1997. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Zajęcia praktyczne, metoda heurystyczna, oglądowa.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Efekty kształcenia będą sprawdzane systematycznie na zajęciach i ostatecznie podczas pracy kolokwium zaliczeniowego.		
Forma i warunki zaliczenia:		
Praca zaliczeniowa, systematyczna weryfikacja wiedzy studentów podczas każdego zajęcia.		
Bilans punktów ECTS:		
Studia stacjonarne		
Aktywność	Obciążenie studenta	
Udział w wykładach	15 godzin	
Samodzielne przygotowanie się do wykładu	15 godzin	
Samodzielne przygotowanie się do wykładu	20 godzin	

Summaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Zaburzenia mowy uwarunkowane neurologicznie
Nazwa w języku angielskim:		Neurologically conditioned speech disorders
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Logopedia
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		drugiego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	3 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Sofia Kamińska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Kamila Bigos
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie przez studenta wiedzy na temat zaburzeń mowy uwarunkowanych neurologicznie. Nabycie umiejętności różnicowania mechanizmów zaburzeń mowy o podłożu neurologicznym oraz opanowanie zasad postępowania logopedycznego w przypadku afazji, dyzartrii, anartrii, pragnozji i demencji.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna patomechanizmy i symptomatykę zaburzeń językowych w deficytach mowy uwarunkowanych neurologicznie.	K_W08
W02	Student zna specyfikę zaburzeń neurologicznych i neuropsychologicznych współwystępujących z afazją, dyzartrią, anartrią, pragnozą i demencją.	K_W02
W03	Student zna logopedyczne procedury postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w zaburzeniach mowy uwarunkowanych neurologicznie.	K_W05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi określić objawy i dynamikę zaburzeń języka i komunikacji u osób chorych neurologicznie.	K_U01
U02	Student potrafi różnicować objawy zaburzeń językowych, wskazywać ich mechanizmy oraz przyporządkowywać je poszczególnym deficytom mowy uwarunkowanym neurologicznie.	K_U04
U03	Student potrafi zaplanować postępowanie diagnostyczno-terapeutyczne pacjentów z afazją, dyzartrią, anartrią, prognozą i demencją.	K_U03
U04	Student umie napisać opinię logopedyczną na podstawie wyników badań.	K_U11
Symbol	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu

efektu		kierunkowego
K01	Student ma świadomość konsekwencji społecznych wynikających z zaburzeń mowy uwarunkowanych neurologicznie i wykazuje troskę o godność człowieka, który nie mówi.	K_K04
K02	Student potrafi formułować opinie, wnioski, instrukcje i współpracować ze specjalistami innych dyscyplin.	K_K02
Forma i typy zajęć:		Laboratorium – 30 godzin.
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowe wiadomości z anatomii, psychologii, językoznawstwa i teorii zaburzeń mowy.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Afazja, dyzartria, anartria, prognoza, demencja – logopedyczne i medyczne definicje zaburzeń mowy uwarunkowanych neurologicznie. 2. Przyczynowo-objawowa charakterystyka zaburzeń mowy o podłożu neurologicznym. 3. Etiologia, patomechanizm, objawy – rozpoznawanie afazji, dyzartrii, anartrii, pragnozji i demencji. 4. Choroby i uszkodzenia układu nerwowego współwystępujące z zaburzeniami mowy uwarunkowanymi neurologicznie. 5. Metody i techniki diagnostyczne w deficytach mowy o podłożu neurologicznym. 6. Procedury postępowania logopedycznego w afazji, dyzartrii, anartrii, pragnozji i demencji. 7. Zasady diagnozy różnicowej zaburzeń mowy u osób z uszkodzeniami mózgu. 8. Opracowywanie opinii logopedycznej na podstawie wyników badań. 9. Standardy postępowania logopedycznego – programowanie terapii osób z zaburzeniami mowy uwarunkowanymi neurologicznie. 10. Kryteria doboru narzędzi diagnostycznych i materiałów pomocniczych w terapii osób z afazją, dyzartrią, anartrią, pragnozą i demencją. 11. Czynniki warunkujące skuteczność terapii osób z afazją. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Borkowska A., E. M. Szepietowska red., Diagnostyka neuropsychologiczna. Metodologia i metodyka, Lublin, 2000. 2. Herzyk A., Afazja: mechanizmy mózgowe i symptomatologia, „Logopedia”, 2000, 27, s. 23-54. 3. Herzyk A., Wprowadzenie do neuropsychologii klinicznej, Warszawa 2005. 4. Górka T., Grabowska A., Zagrodzka J., red., Mózg a zachowanie, Warszawa, 1997. 5. Jodzio K., Afazja pierwotna postępująca. Gdańsk, 1999. 6. Kaczmarek B.L.J., Mózgowe mechanizmy formowania wypowiedzi słownych, Lublin, 1986. 7. Kądziałowa D., Czynność rozumienia mowy. Analiza neuropsychologiczna, Wrocław, 1983. 8. Konorski J., Integracyjna działalność mózgu, Warszawa, 1969. 9. Łuria A. R., Zaburzenia wyższych czynności korowych wskutek ogniskowych uszkodzeń mózgu, Warszawa, 1967. 10. Łuria, A.R., Problemy psychologii i neurolingwistyki, Warszawa, 1976. 11. Maruszewski M., Afazja. Zagadnienia teorii i terapii, Warszawa 1966. 12. Maruszewski M., Mowa a mózg. Analiza neuropsychologiczna, Warszawa, 1970. 13. Mirecka U., Standard postępowania logopedycznego w przypadku dyzartrii, „Logopedia” 2008, 37, s. 235-242. 14. Panasiuk J., Diagnostyka logopedyczna w przebiegu chorób neurologicznych u osób dorosłych, [w:] Diagnostyka logopedyczna. Podręcznik akademicki, red. E. Czaplewska, Stanisław Milewski, Sopot 2012, s. 263-324. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Duranowska-Serocka A., Zaburzenia czynności językowych i aktywności w kontaktach z otoczeniem po uszkodzeniu struktur podkorowych w wyniku udaru mózgu, „Logopedia”, 2000, 27, 93-112. 2. Herzyk A., Daniluk B., red., Jakościowy opis w neuropsychologii klinicznej. Przekrój zagadnień, 		

Lublin, 2002.

3. Herzyk A., Kądziaława D., red., Zaburzenia w funkcjonowaniu człowieka z perspektywy neuropsychologii klinicznej, Lublin, 1996.
4. Kościeszka M., Wartość diagnostyczna Token Testu w badaniu zaburzeń afatycznych, „Audiofonologia”, 1990, 2, 71-84.
5. Łojek-Osiejuk E., Główne szkoły terapii chorych z afazją, [w:] Diagnoza i terapia chorych z afazją, red. A. Balejko, Białystok, 1998.
6. Maruszewski M., Chory z afazją i jego usprawnianie, Warszawa, 1974.
7. Panasiuk J., Komunikacja w afazji, „Logopedia”, 2000, 27, 55-80.
8. Puchowska-Florek M., Książkiewicz B., Nowaczewska M., Ocena przydatności wybranych skal i testów do oceny afazji u pacjentów w ostrym okresie udaru mózgu, „Udar Mózgu”, 2005, 7, 2, 39-47.
9. Żarski S., red., Zagadnienia patofizjologii wyższych czynności nerwowych po uszkodzeniach mózgu, Warszawa, 1970.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład wzbogacony prezentacjami multimedialnymi, warsztaty, analiza dokumentów i wytworów.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Wiedza z zakresu etiologii, patomechanizmów i objawów zaburzeń mowy uwarunkowanych neurologicznie sprawdzana będzie na kolokwium w połowie semestru, a umiejętności diagnostyczno-terapeutyczne sprawdzane będą na kolokwium pisemnym po zakończeniu zajęć.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia z oceną to spełnienie każdego z opisanych niżej punktów:

- a) przygotowanie do zajęć,
- b) zaliczenie kolokwium pisemnych:
 - 0 – 50%: niedostateczny,
 - 51 – 60%: dostateczny,
 - 61 – 70%: dostateczny plus,
 - 71 – 80%: dobry,
 - 81 – 90%: dobry plus,
 - 91 – 100%: bardzo dobry.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w laboratorium	30 godzin
Samodzielne przygotowanie do zajęć	10 godzin
Przygotowanie do kolokwium	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Laryngologia dziecięca	
Nazwa w języku angielskim:	Children's laryngology	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Logopedia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	drugiego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Marta Krakowiak	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	lek. med. Jarosław Dmowski	
Założenia i cele przedmiotu:	Przedstawienie studentom objawów chorobowych, wad wrodzonych ze strony jamy ustnej, gardła, krtani, nosa, zatok przynosowych, uszu wymagających pilnej interwencji laryngologa dziecięcego. Zapoznanie studentów z leczeniem, w tym leczeniem chirurgicznym, opieką pooperacyjną oraz zasadami kwalifikacji do leczenia w poradni specjalistycznej: otorynolaryngologii dziecięcej, audiologicznej, foniatrycznej, logopedycznej.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna choroby nosa, zatok, jamy ustnej, gardła i ich wpływ na rozwój mowy i funkcjonowanie człowieka.	K_W08
W02	Student posiada podstawową wiedzę z zakresu stosowanych metod diagnostyczno-terapeutycznych w chorobach nosa, zatok, jamy ustnej, gardła.	K_W05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi samodzielnie zaproponować plan rehabilitacji i terapii pacjenta z chorobami nosa, zatok, jamy ustnej, gardła.	K_U05
U02	Student potrafi dostosować rodzaj interwencji do potrzeb i możliwości pacjenta.	K_U06
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student jest gotowy do pracy w zespołach interdyscyplinarnych ze świadomością wieloaspektowych uwarunkowań zaburzeń mowy.	K_K02

K02	Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę doksztalcania się.	K_K05
Forma i typy zajęć: Ćwiczenia – 15 godzin.		
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza dotycząca anatomii i fizjologii narządu słuchu, głosu.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Choroby nosa, zatok, jamy ustnej, gardła. 2. Układ chłonny szyi- schorzenia układu chłonnego gardła. 3. Przerost III migdałka – współzależność przerostu III migdałka i wady zgryzu. 4. Schorzenia ślinianek. 5. Guzy szyi. 6. Uszkodzenia nerwu twarzowego. 7. Schorzenia alergiczne górnych dróg oddechowych. 8. Przyczyny duszności wdechowej w wieku dziecięcym. 9. Leczenie chorób nosa, zatok, jamy ustnej, gardła – współpraca z poradniami specjalistycznymi w tym z poradnią logopedyczną. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Stanisław Iwankiewicz, Ćwiczenia z otolaryngologii, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2007. 2. Walter Becker, Bel Corp , Choroby uszu, nosa i gardła, Warszawa 1999. 3. Grzegorz Janczewski (red.), tom II, Otolaryngologia praktyczna Via Medica, Gdańsk 2005. 4. Stanisław Milewski, Jerzy Kuczkowski, Katarzyna Kaczorowska-Bray (red.), Biomedyczne podstawy logopedii, Gdańsk 2015. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Antoni Pruszewicz, Foniatria kliniczna, PZWL Warszawa. 2. Tomasz Kręcicki i wsp., Blackhorse, Atlas endoskopii krtani, Warszawa 2003. 3. Witold Szyfter, Nowotwory w otolaryngologii, Termedia, Poznań 2012. 4. Sławomir Okła, Chirurgiczna rehabilitacja głosu po całkowitej laryngektomii, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2007. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Zajęcia z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych, ćwiczenia warsztatowe, rozmowa.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Przewidziane są następujące sposoby weryfikacji efektów uczenia się: systematyczna praca na zajęciach i kolokwium pisemne.		
Forma i warunki zaliczenia:		
<p>Warunek uzyskania zaliczenia z oceną to spełnienie każdego z opisanych niżej punktów:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) przygotowanie do zajęć i aktywność – bieżące ocenianie na zajęciach, b) zdanie kolokwium pisemnego: <ul style="list-style-type: none"> • 0 – 50%: niedostateczny, • 51 – 60%: dostateczny, • 61 – 70%: dostateczny plus, • 71 – 80%: dobry, • 81 – 90%: dobry plus, • 91 – 100%: bardzo dobry. 		

Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	15 godzin
Przygotowanie do kolokwium	23 godzin
Praca samodzielna studenta	12 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Pedagogika specjalna	
Nazwa w języku angielskim:	Special pedagogy	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Logopedia	
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	drugiego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	4 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Beata Trębicka-Postrzygacz	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr hab. H. Żuraw, prof. UwS, dr Beata Trębicka-Postrzygacz	
Założenia i cele przedmiotu:	<p>Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z wiedzą dotyczącą źródeł i miejsca pedagogiki specjalnej w nauce oraz jej przedmiotowych i metodologicznych powiązań z dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu. Ponadto celem przedmiotu jest dostarczenie studentom wiedzy na temat zakresów pedagogiki specjalnej, a także koncepcji rehabilitacji, edukacji i terapii uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów.</p>	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
SW_06	Zna sytuację uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: specjalne potrzeby edukacyjne uczniów i ich uwarunkowania (zakres diagnozy funkcjonalnej, metody i narzędzia stosowane w diagnozie), konieczność dostosowywania procesu kształcenia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów (projektowanie wsparcia, konstruowanie indywidualnych programów) oraz tematykę oceny skuteczności wsparcia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.	B2.W3;B2.W4;B2.W5;B2.W6
SW_15	Zna zasady i metody pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się; przyczyny i przejawy trudności w uczeniu się, zapobieganie trudnościom w uczeniu się i ich wczesne wykrywanie, specyficzne trudności w uczeniu się – dysleksja, dysgrafia, dysortografia i dyskalkulia oraz trudności w uczeniu się wynikające z dysfunkcji sfery percepcyjno-motorycznej oraz zaburzeń rozwoju zdolności, w tym językowych i arytmetycznych, i sposoby ich przezwyciężania; zasady dokonywania diagnozy nauczycielskiej i techniki diagnostyczne w pedagogice.	B2.W7;D1/E1.W1
Symbol	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu

efektu		kierunkowego
S_U04	Projektować i realizować programy nauczania w szkole podstawowej z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów.	B2.U6; C.U2; C.U5;C.U6; D1/E1.U1;D1/E1.U7
S_U01	Obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne, analizować je z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów w szkole podstawowej.	B1.U1; B1.U2;B1.U4; D1/E1.U7
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K04	Podejmowania decyzji związanych z organizacją procesu kształcenia w edukacji włączającej w szkole podstawowej.	B1.K2
Forma i typy zajęć:	Wykłady problemowe – 30 godzin, ćwiczenia – 30 godzin.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Posiadanie wiedzy z przedmiotów: pedagogika ogólna, podstawy psychologii.		
Treści modułu kształcenia:		
<p>Treści wykładów problemowych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pojęcia, cele, zadania, zasady i zakres pedagogiki specjalnej. 2. Opieka i rehabilitacja osób z niepełnosprawnością i niedostosowaniem społecznym w ujęciu historycznym. Tradycyjne i współczesne tendencje w pedagogice specjalnej w zakresie rehabilitacji osób z niepełnosprawnością i chorobą przewlekłą. Skala i dynamika zjawiska niepełnosprawności w Polsce i na świecie. 3. Wspólne i swoiste problemy osób z różnymi niepełnosprawnościami (od mikrodeficytów centralnego układu nerwowego po całościowe zaburzenia w rozwoju), niedostosowanie społeczne oraz uzdolnienia. 4. Zagadnienia gerontologii specjalnej – okres starości w sytuacji choroby przewlekłej i niepełnosprawności. 5. Podmiotowość, autonomia, samostanowienie, jakość życia i godność osób z niepełnosprawnością we współczesnym społeczeństwie. 6. Postawy społeczne wobec osób z niepełnosprawnością, ich konsekwencje dla procesu rewalidacji oraz normalizacja warunków życia osób z niepełnosprawnością. 7. Systemy kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w Polsce i na świecie. Wyrównywanie szans edukacyjnych uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. <p>Treści ćwiczeń:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wybrane metody pedagogiki specjalnej – biblioterapia, czytelnictwo, wybrane metody pracy z osobami z niepełnosprawnością sprzężoną. 2. Rodzina osób z niepełnosprawnością. Kreatywność osób z niepełnosprawnością w różnych przejawach ludzkiej aktywności. 3. Nowe technologie a aktywność społeczna osób z niepełnosprawnością. 4. Kształcenie i wychowanie osób z niepełnosprawnością z uwzględnieniem aspektów rozwijania umiejętności i zdolności specjalnych, zgodnie z indywidualnymi możliwościami i predyspozycjami uczniów. 5. Zasady pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się; przyczyny i przejawy trudności w uczeniu się, zapobieganie trudnościom w uczeniu się i ich wczesne wykrywanie, specyficzne trudności w uczeniu się – dysleksja, dysgrafia, dysortografia i dyskalkulia oraz trudności w uczeniu się wynikające z dysfunkcji sfery percepcyjno-motorycznej oraz zaburzeń rozwoju zdolności, w tym językowych i arytmetycznych, i sposoby ich przewycięzania. 6. Zasady dokonywania diagnozy nauczycielskiej i techniki diagnostyczne w pedagogice. 7. Integracja osób niepełnosprawnych z pełnosprawnymi – problematyka w ujęciu teoretycznym i praktycznym. 		

Literatura podstawowa:
<ol style="list-style-type: none"> 1. Chrzanowska I., Pedagogika specjalna, Impuls, Kraków 2014. 2. Dykcik W. (red.), Pedagogika Specjalna, Wyd. UAM, Poznań 1997. 3. Brągiel J., Badora S. (red.), Formy opieki, wychowania i wsparcia w zreformowanym systemie pomocy społecznej, Wyd. Uniwersytetu Opolskiego, Opole 2005. 4. Materiały szkoleniowe. Podniesienie efektywności kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, cz.1 i cz. 2, MEN i APS w Warszawie.
Literatura dodatkowa:
<ol style="list-style-type: none"> 1. Pytka L., Zacharuk T. (red.), Zaburzenia przystosowania społecznego, elementy pedagogiki reintegracyjnej i edukacji inkluzyjnej, Wyd. Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego, Siedlce 2014. 2. Żuraw H., Udział osób niepełnosprawnych w życiu społecznym, Wyd. Akad. Żak, 2008. 3. Ploch L., Włączanie społeczne w placówce specjalnej, Wyd. Difin, 2011. 4. Trębicka-Postrzygacz B., Roguska A., Antas-Jaszczuk A., Od ekskluzji do inkluzji osób z niepełnosprawnościami, ICERI 2018 Proceedings, 11th International Conference of Education, Research and Innovation November 12th-14th, 2018 — Seville, Spain. Edited by L. Gómez Chova, A. LópezMartínez, I. Candel Torres, IATED Academy ISBN: 978-84-09-05948-5, ISSN: 2340-1095, Depósito Legal: V-2884-2018, Book cover designed by J.L. Bernat, Published by IATED Academy iated.org, s. 4869-4874. 5. Trębicka-Postrzygacz B., Język migowy jako narzędzie komunikacji, [w:] Bezpieczeństwo człowieka a komunikacja społeczna. Aspekty filozoficzne i polityczne. tom 2, E. Jarmoch, A. W. Świdorski, A. Trzpił (red.), Wydawnictwo UPH w Siedlcach, Siedlce 2011, s. 289-306. 6. Specjalne potrzeby edukacyjne dzieci i młodzieży. Prawne ABC dyrektora przedszkola, szkoły i placówki, MEN, Warszawa 2010. 7. Edukacja skuteczna, przyjazna i nowoczesna. Jak organizować edukację uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi?, MEN, Warszawa 2010. 8. Grodkowska J., Dydaktyka specjalna, t. I i II, PWN, Warszawa 2017. 9. Florczykiewicz J., Ploch L., Wieruszewska-Duraj S., Żuraw H., Terapia – Kultura – Życie, Wyd. UPH Siedlce, 2019. 10. Wyczesany J. (red.), Dydaktyka specjalna wybrane zagadnienia, Wyd. Harmonia Universalis, Gdańsk 2014. 11. Rozporządzenie MEN z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U. poz. 1591 oraz z 2018 r. poz. 1647), z późn. zm., tj. Dz. U. 2019 poz. 323.
5. Planowane formy/działania v/metody dydaktyczne:
<p>Formy: zbiorowa, grupowa, indywidualna.</p> <p>Metody dydaktyczne: wykład problemowy z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych, dyskusja.</p>
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:
Zaliczenie z oceną w formie pisemnej.
Forma i warunki zaliczenia:
<p>Podstawą zaliczenia jest uzyskanie co najmniej 16 pkt. (51%) z zaliczenia pisemnego. Student może uzyskać maks. 30 pkt.</p> <p>Sumę uzyskanych punktów przez studenta w ramach ćwiczeń przelicza się na oceny następująco:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 0 – 50%: niedostateczny, • 51 – 60%: dostateczny, • 61 – 70%: dostateczny plus, • 71 – 80%: dobry, • 81 – 90%: dobry plus, • 91 – 100%: bardzo dobry.
Poprawa dla studentów – zaliczenie ustne obejmujące zagadnienia stanowiące treść wykładów. Student

losuje, a następnie omawia 3 zagadnienia. Omówienie każdego z tych zagadnień ocenia się przy zastosowaniu następującej skali ocen: 2; 3; 3,5; 4; 4,5; 5. Średnia tych ocen stanowi ocenę końcową.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Godziny kontaktowe (50%)	
Udział w wykładach	30 godzin
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Praca samodzielna studenta (50%)	
Przygotowanie do ćwiczeń	15 godzin
Studiowanie literatury	15 godzin
Przygotowanie się do egzaminu	20
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	4 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Psychologia kliniczna w praktyce logopedycznej	
Nazwa w języku angielskim:	Clinical psychology in speech therapy practice	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Logopedia	
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	drugiego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	4 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Joanna Zienkiewicz	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Joanna Zienkiewicz	
Założenia i cele przedmiotu:	Celem przedmiotu jest zapoznanie studenta z podstawami psychologii klinicznej, dostarczenie wiedzy i ukształtowanie umiejętności wykorzystania tej wiedzy w pracy pedagoga specjalnego.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W02	Student zna i rozumie podstawy psychologii klinicznej dzieci i młodzieży: pojęcie normy, normalności i zdrowia, zaburzenia zdrowia psychicznego w okresie dzieciństwa i dorastania, specyfikę zaburzeń okresu dzieciństwa i adolescencji, w tym emocjonalnych i behawioralnych, całościowe zaburzenia rozwoju, uwarunkowania problemów klinicznych w rozwoju dzieci i młodzieży; problematykę stresu i sytuacji kryzysowych oraz sposoby radzenia sobie z nimi, psychologicznych następstw doświadczeń traumatycznych, w tym choroby przewlekłej lub niepełnosprawności, psychologicznych aspektów zaburzeń komunikacji językowej, psychologicznych metod diagnozy problemów związanych ze zdrowiem, chorobą i niepełnosprawnością; formy pomocy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów zdrowotnych.	B.1.W1
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U02	Student potrafi opisać przebieg procesu psychospołecznej adaptacji do życia z niepełnosprawnością i chorobą przewlekłą w kontekście uzyskania satysfakcjonującej jakości życia, odwołując się do wybranych koncepcji psychologicznych.	B.1.U5;B.1.U8
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K02	Student jest gotowy do prezentowania właściwej postawy wobec dzieci i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.	B.1.K1

Forma i typy zajęć:	Wykłady, ćwiczenia.
Wymagania wstępne i dodatkowe:	
Wiedza, umiejętności i kompetencje z psychologii ogólnej i rozwojowej.	
Treści modułu kształcenia:	
<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Przedmiot, zadania i podstawowe pojęcia psychologii klinicznej, systemy klasyfikacji i diagnozy. 2. Pojęcie normy, patologii, zdrowia i zaburzenia. 3. Psychopatologia procesów poznawczych, emocjonalno-motywacyjnych i integracji czynności psychicznych. 4. Modele i metody diagnozy psychologicznej. 5. Stres i sytuacje kryzysowe. 6. Psychologicznych aspektów zaburzeń komunikacji językowej. 7. Uwarunkowania problemów klinicznych w rozwoju dzieci i młodzieży. <p>Ćwiczenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zespół hiperkinetyczny – etiologia, diagnoza i podstawy postępowanie terapeutycznego. Zaburzenia zachowania – etiologia, diagnoza i podstawy postępowanie terapeutycznego. Zaburzenia lękowe – etiologia, diagnoza i podstawy postępowanie terapeutycznego. 2. Depresja – etiologia, diagnoza i podstawy postępowanie terapeutycznego. 3. Całościowe zaburzenia rozwoju. 4. Niepełnosprawność intelektualna. 5. Psychologiczne następstwa doświadczeń traumatycznych. Psychologiczne następstwa chorób przewlekłych. 6. Próby samobójcze i okaleczanie się. 7. Zaburzenia psychiczne w chorobach somatycznych. Zaburzenia odżywiania – etiologia, diagnoza i podstawy postępowanie terapeutycznego. Zaburzenia osobowości. 8. Formy pomocy psychologicznej. 	
Literatura podstawowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Carson R.C., Butcher J.N., Mineka S. (2006). Psychologia zaburzeń. T 1-2. GWP (wybrane rozdziały). 2. Kendall P.C. (2004). Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. GWP (wybrane rozdziały). 3. Sęk. H. (2013). Psychologia kliniczna. t 1-2. Wydawnictwo Naukowe PWN (wybrane rozdziały). 	
Literatura dodatkowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Marcelli D. (2013). Psychopatologia wieku dziecięcego. Urban & Partner. 2. Gilbert P. (2010). Przewyciężanie depresji. Przewodnik samopomocy w oparciu o techniki poznawczo-behawioralne. Alliance Press. 3. Kołakowski A. (2018). Zaburzenia zachowania u dzieci. Teoria i praktyka. GWP. 4. Kołakowski A., Siwek K., Ambroziak K. (2018). Depresja nastolatków. Jak ją rozpoznać, zrozumieć i pokonać. GWP. 5. Kołakowski A., Wolańczyk T., Pisula A., Skotnicka M., Bryńska A. (2007). ADHD – zespół nadpobudliwości psychoruchowej. Przewodnik dla rodziców i wychowawców. GWP. 6. Kmita G. (2007). Małe dziecko i jego rodzina. Z teorii i praktyki wczesnej interwencji psychologicznej. Wydawnictwo Emu. 7. Pfiffner L. J. (2004). Wszystko o ADHD. Zys i S-KA Wydawnictwo. 8. Pilecka W. (2011). Psychologia zdrowia dzieci i młodzieży. Perspektywa kliniczna. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. 9. Pużyński S., Wciórka J., (2010). Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10. Opisy kliniczne i wskazówki diagnostyczne. 10. Schab L.M. (2017). Lęk i zamartwianie się u nastolatków. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. 	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	

Wykład, prezentacje multimedialne, analiza przypadku.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty z wiedzy będą weryfikowane na podstawie odpowiedzi udzielonych na pytania sprawdzające podczas egzaminu.

Efekt z umiejętności i kompetencji będą sprawdzane podczas dyskusji i prezentacji w ramach ćwiczeń problemowych, symulacji oraz analizy omawianych zjawisk.

Forma i warunki zaliczenia:

Przedmiot kończy się egzaminem. Egzamin obejmuje materiał z wykładów. Egzamin pisemny. Za każdą odpowiedź student uzyskuje 1 punkt, które w sumarycznym zestawieniu stanowią wskaźnik procentowy maksymalnej liczby punktów.

Kryteria oceniania:

- 0 – 50%: niedostateczny,
- 51 – 60%: dostateczny,
- 61 – 70%: dostateczny plus,
- 71 – 80%: dobry,
- 81 – 90%: dobry plus,
- 91 – 100%: bardzo dobry.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Godziny kontaktowe (50%)	
Udział w wykładach	30 godzin
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Praca samodzielna studenta (50%)	
Przygotowanie do ćwiczeń	15 godzin
Studiowanie literatury	15 godzin
Przygotowanie się do egzaminu	20 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	4 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Komunikacja społeczna	
Nazwa w języku angielskim:	Social communication	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Logopedia	
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	drugiego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	mgr Piotr Karaś	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	mgr Piotr Karaś	
Założenia i cele przedmiotu:	Zdobycie przez studentów wiedzy na temat podstaw i uwarunkowań komunikacji społecznej. Rozwijanie społecznych kompetencji komunikacyjnych w odniesieniu do wymogów współczesnego świata. Wskazanie możliwości zastosowania wiedzy z zakresu komunikacji społecznej w kształtowaniu stosunków międzyludzkich.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W12	Zna i rozumie podstawowe procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia.	B1.W3; B2.W4; C.W7; D1/E1.W4; D1/E1.W13
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U01	Student potrafi obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne, analizować je z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów z wykorzystaniem zasad komunikowania interpersonalnego i społecznego.	B1.U1; B1.U2; B1.U4; D1/E1.U7
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K03	Student jest gotowy do porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej szkoły podstawowej i poza nią.	B2.K2
Forma i typy zajęć:	Ćwiczenia – 30 godz.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		

Podstawy komunikacji interpersonalnej.

Treści modułu kształcenia:

1. Podstawy komunikowania społecznego. Pojęcie komunikacji, transakcji, interakcji – rodzaje. Cechy komunikacji, cel, poziomy komunikowania w społeczeństwie. Elementy procesu komunikowania.
2. Sposoby i formy porozumiewania się ludzi – komunikowanie interpersonalne bezpośrednie, medialne, pośrednie (masowe), werbalne i niewerbalne. Grupy sygnałów w komunikacji niewerbalnej, funkcje komunikacji niewerbalnej. Różnice pomiędzy komunikatem werbalnym a niewerbalnym.
3. Autoprezentacja: formy i style. Motywy podejmowania zachowań autoprezentacyjnych. Informacja zwrotna przyjmowanie i udzielanie informacji zwrotnych, funkcje.
4. Wywieranie wpływu na ludzi – strategie i techniki. Wywieranie wpływu przez grupy – stereotypy, uprzedzenia, konformizm, nonkonformizm.
5. Efektywna współpraca. Przygotowanie do współpracy, zasady wzbudzania sympatii, wybrane cechy grupy, strategie podejmowane przez członków grupy a wywieranie wpływu. Rozwiązywanie konfliktów – specyfika konfliktu, radzenie sobie w sytuacji konfliktowej, mediacje, mediacje negocjacje.

Literatura podstawowa:

1. Bartmiński J., Majer-Baranowska U., 2005, Bariery i pomosty w komunikacji językowej Polaków, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
2. Baryluk M., Wawrzak-Chodaczek M., 2008, Komunikacja społeczna w świecie realnym, Toruń: Wydawnictwo Adam Marszałek.
3. Blein B., 2010, Sztuka prezentacji i wystąpień publicznych, Warszawa: RM.
4. Dobek-Ostrowska B., 2004, Podstawy komunikowania społecznego, Wrocław: Astrum.
5. Wachowiak A., 2001, Komunikacja społeczna i negocjacje w biznesie, Poznań: WSZHiR.
6. Wawrzak-Chodaczek M., 2008, Komunikacja społeczna w świecie wirtualnym, Toruń: Wydawnictwo Adam Marszałek.

Literatura dodatkowa:

1. Berne E., 2008, W co grają ludzie. Psychologia stosunków międzyludzkich, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
2. Cooper P.J., 1994, Sprawne porozumiewanie się 114 scenariuszy ćwiczeń z mówienia i słuchania, Warszawa: CDD.
3. Davis M., Fanning P., McKay M., 2007, Sztuka skutecznego porozumiewania się, Gdańsk: GWP.
4. Rojewska A., 2000, Grupa bawi się i pracuje, Wrocław: UNUS.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Zajęcia interaktywne z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych, ćwiczenia warsztatowe, rozmowy panelowe.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekt z wiedzy będzie weryfikowany na podstawie pracy pisemnej.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie z oceną na podstawie uzyskania odpowiedniej liczby punktów z wyznaczonych zadań i aktywności na zajęciach – min. 51%.

- 0 – 50%: niedostateczny,
- 51 – 60%: dostateczny,
- 61 – 70%: dostateczny plus,
- 71 – 80%: dobry,
- 81 – 90%: dobry plus,
- 91 – 100%: bardzo dobry.

Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Samodzielne przygotowanie do ćwiczeń	10 godzin
Samodzielne przygotowanie do zaliczenia	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Metodologia badań interdyscyplinarnych	
Nazwa w języku angielskim:	Methodology interdisciplinary research	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Logopedia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	drugiego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	3 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Marta Krakowiak	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz	
Założenia i cele przedmiotu:	Zdobycie wiedzy o powiązaniu logopedii z innymi naukami: procedury badań logopedycznych oraz innych nauk związanych z logopedią.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat metodologii badań z zakresu nauk humanistycznych i społecznych.	K_W01
W02	Student ma pogłębioną wiedzę z zakresu metodologii badań logopedycznych.	K_W04
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi formułować i analizować problemy badawcze z wykorzystaniem wiedzy z zakresu nauk humanistycznych i społecznych.	K_U14
U02	Student potrafi zaplanować i przeprowadzić terapię logopedyczną wykorzystując wiedzę teoretyczną z zakresu różnych dyscyplin specjalistycznych.	K_U06
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student jest gotowy do pracy w zespołach interdyscyplinarnych ze świadomością wieloaspektowych uwarunkowań zaburzeń mowy.	K_K02
K02	Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę dokończenia się.	K_K05
Forma i typy zajęć:	Wykład – 15 godzin.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		

Wiedza dotycząca procedur postępowania logopedycznego.

Treści modułu kształcenia:

1. Metodologiczne podstawy badań naukowych w poszczególnych dyscyplinach wiedzy: logopedii, pedagogice, socjologii, psychologii.
2. Elementarne zasady, reguły i cele eksploracji naukowej.
3. Znaczenie i funkcje metodologii w procesie budowania teorii naukowej.
4. Rola i znaczenie badań jakościowych i ilościowych w logopedii.
5. Opracowanie i analiza materiału badawczego.
6. Elementarne warunki i zasady poprawności metodologicznej badań własnych.

Literatura podstawowa:

1. S. Grabias, Logopedia – nauka o biologicznych uwarunkowaniach języka i zachowań językowych, „Logopedia” tom 39/40, Lublin 2011, s. 9-34.
2. S. Grabias, Postępowanie logopedyczne. Diagnoza, programowanie terapii, terapia, „Logopedia”, t. 37, 2008, s. 13-27.
3. „Logopedia”, t. 37, 2008, Standardy postępowania logopedycznego, red. S. Grabias.
4. Pilch T., Bauman T. (red.), Zasady badań pedagogicznych. Strategie ilościowe i jakościowe, Warszawa 2001. Łobocki M., Metody i techniki badań pedagogicznych, Kraków 2011.

Literatura dodatkowa:

1. S. Grabias, Język w zachowaniach społecznych, Lublin 2001.
2. Diagnoza logopedyczna. Podręcznik akademicki, red. E. Czaplewska, S. Milewski, Gdańsk 2012.
3. Juszczak S.: Badania jakościowe w naukach społecznych. Szkice metodologiczne. Katowice, Wyd. UŚ, 2013.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Zajęcia z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych, wykład, rozmowa.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Przewidziane są następujące sposoby weryfikacji efektów uczenia się: systematyczna praca na zajęciach i egzamin pisemny.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia z oceną to spełnienie każdego z opisanych niżej punktów:

- a) przygotowanie do zajęć i aktywność – bieżące ocenianie na zajęciach,
- b) zdanie kolokwium pisemnego:
 - 0 – 50%: niedostateczny,
 - 51 – 60%: dostateczny,
 - 61 – 70%: dostateczny plus,
 - 71 – 80%: dobry,
 - 81 – 90%: dobry plus,
 - 91 – 100%: bardzo dobry.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Przygotowanie do egzaminu	20 godzin

Przygotowanie samodzielne studenta – studiowanie literatury przedmiotu	25 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	3 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Percepcja słuchowa a rozwój kompetencji językowej i komunikacyjnej
Nazwa w języku angielskim:		Auditory perception and the development of language and communication competence
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Logopedia
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		drugiego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	3 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Ewa Dziecioł
Założenia i cele przedmiotu:		Przygotowanie studentów do prowadzenia terapii logopedycznej osób z zaburzeniami centralnego przetwarzania słuchowego.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student ma pogłębioną wiedzę z zakresu zaburzeń mowy wynikających z ubytku słuchu oraz zaburzeń percepcji słuchowej, zna etapy nabywania kompetencji językowych przez dziecko w trakcie ontogenezy.	K_W02
W02	Student zna zasady planowania terapii i tworzenia programów terapeutycznych dla osób z centralnymi zaburzeniami słuchu, zna proces rozwoju poszczególnych funkcji słuchowych.	K_W05
W03	Student posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą metod rehabilitacji osób z trudnościami w przetwarzaniu słuchowym.	K_W05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi dokonać analizy umiejętności słuchowych.	K_U09
U02	Student potrafi zaprogramować postępowanie terapeutyczne stosownie do możliwości osób z CAPD według standardów logopedycznych.	K_U05, K_U06
U03	Student potrafi dobierać metody wspomagające rozwój kompetencji językowej i komunikacyjnej adekwatnie do indywidualnych potrzeb osób z nieprawidłowym rozwojem funkcji słuchowych.	K_U05, K_U06
U04	Student potrafi wykorzystywać i opracowywać różnorodne narzędzia terapeutyczne na poszczególnych etapach rehabilitacji osób z trudnościami w przetwarzaniu dźwięków mowy.	K_U03

Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student jest przygotowany do pracy z pacjentami z CAPD.	K_K02
K02	Student jest gotowy do podjęcia działań terapeutycznych z osobami z zaburzeniami percepcji słuchowej oraz wsparcia ich rodzin.	K_K01
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia – 15 godzin.
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza na temat anatomii i fizjologii narządu słuchu, rozwoju mowy, funkcji słuchowych mózgowej organizacji procesu słyszenia i słuchania, rozwoju mowy i języka dziecka.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Rozwój mowy i języka dziecka a zaburzenia przetwarzania słuchowego: <ol style="list-style-type: none"> a) definicje CAPD, b) objawy, c) przyczyny, d) profile kliniczne dzieci z CAPD, e) współwystępowanie zaburzeń przetwarzania słuchowego z ADHD, dysleksją, SLI, zaburzeniami ze spektrum autyzmu (ASD). 2. Diagnoza CAPD. 3. Wpływ zaburzeń CAPD na trudności w nauce; dysleksja audiogenna. 4. Terapia logopedyczna a CAPD. 5. Metody pracy z dzieckiem z CAPD – wskazówki dla rodziców i terapeutów. 6. Terapie wspomagające dla dzieci z CAPD: <ol style="list-style-type: none"> a) treningi słuchowe (SPPS, Tomatis, Johansen), b) SI, Bilateralna integracja. 7. Nadwrażliwość słuchowa. 8. Budowanie programów terapeutycznych dla dzieci i młodzieży z CAPD 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Cieszyńska J., (2018): Neurobiologiczne podstawy rozwoju poznawczego. Słuch, Kraków. 2. Cieszyńska J., Korendo M. (2008): Wczesna interwencja terapeutyczna. Stymulacja rozwoju dziecka od noworodka do 6 roku życia, Kraków. 3. Kądziałowa D., (1983): Czynność rozumienia mowy. Analiza neuropsychologiczna, Warszawa, ZNiO. 4. Kornas-Biela D. (1993). Kształtowanie się zdolności słuchowych w prenatalnym okresie rozwoju dziecka. W: Opuscula Logopaedica In honorem Leonis Kaczmarek, Lublin UMCS s. 143-158. 5. Kurkowski Z.M. (2013). Audiogenne uwarunkowania zaburzeń komunikacji językowej. Lublin. 6. Kurkowski Z.M., (2002). Rozwój funkcji słuchowych u małego dziecka, „Audiofonologia”, t. 21, s. 23-32. 7. Kaczmarek B.L. (1995), Mózgowa organizacja mowy, Polskie Towarzystwo Neurolingwistyczne, Lublin. 8. Kaczmarek L. (1970), Nasze dziecko uczy się mowy, Lublin. 9. Rocławski B. (1991), Słuch fonemowy i fonetyczny. Teoria i praktyka, Gdańsk. 10. Styczek I., (1982): Badanie i kształtowanie słuchu fonematycznego (komentarz i tablice), Warszawa, WSiP. 11. Szelaąg E., Szymaszek (2010), Test do badania słuchu fonematycznego. Warszawa. 12. Surmanowicz-Demenko G. (2011). Percepcja mowy w zarysie. W: Wybrane zagadnienia z audiometrii mowy [red. A. Obrębowski]. Poznań: Wyd. Naukowe UM. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Skoczylas A., Cieśla K., Kurkowski Z.M., Czajka N., Skarżyński H., Diagnoza i terapia osób z centralnymi zaburzeniami przetwarzania słuchowego w Polsce. „Nowa Audiofonologia”, 2012; 1(3), s. 51–5. 		

2. Schminky M.M., Baran J.A., Central Auditory Processing Disorders. An overview of assessment and management practices. Deaf-Blind Perspectives, 1999; 7(1), s. 1–6.
3. Keith RW. Zaburzenia procesów przetwarzania słuchowego – postępy w rozumieniu istoty choroby. Otorinolaryngologia, 2004; 3(1), s. 7–14.
4. Senderski A.: Diagnostyka centralnych zaburzeń przetwarzania słuchowego. Algorytm postępowania diagnostycznego. Materiały Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu, 2002.
5. Borowiecka R., Dziecko w równowadze – koordynacja i słuch. Program ćwiczeń integracji międzypółkulowej dla dzieci z Zaburzeniami Przetwarzania Słuchowego (APD). Centrum Edukacji, Diagnostyki i Terapii Psychologiczno-Pedagogicznej Renata Borowiecka, Warszawa 2015.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Analiza dokumentacji, prezentacje multimedialne, wykład, praca ze sprzętem terapeutycznym.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Przewidziane są następujące sposoby weryfikacji efektów uczenia się: systematyczna praca na zajęciach, przygotowanie prezentacji i kolokwium pisemne.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia z oceną to spełnienie każdego z opisanych niżej punktów:

- a) przygotowanie do zajęć i aktywność – bieżące ocenianie na zajęciach,
- b) przygotowanie prezentacji,
- c) zaliczenie kolokwium pisemnego:
 - 0 – 50%: niedostateczny,
 - 51 – 60%: dostateczny,
 - 61 – 70%: dostateczny plus,
 - 71 – 80%: dobry,
 - 81 – 90%: dobry plus,
 - 91 – 100%: bardzo dobry.

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	15 godzin
Przygotowanie do kolokwium	25 godzin
Przygotowanie prezentacji	27,5 godzin
Udział w konsultacjach	7,5 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	3 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Metody pracy z dzieckiem z CAPD	
Nazwa w języku angielskim:	Methods of working with a child with CAPD	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Logopedia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	fakultatywny	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	drugiego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	3 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Ewa Dzięcioł	
Założenia i cele przedmiotu:	Przygotowanie studentów do prowadzenia terapii logopedycznej osób z zaburzeniami centralnego przetwarzania słuchowego z wykorzystaniem różnorodnych metod terapii audiofonologicznej.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student ma pogłębioną wiedzę z zakresu zaburzeń mowy wynikających z ubytku słuchu oraz zaburzeń percepcji słuchowej.	K_W02
W02	Student zna zasady planowania terapii i tworzenia programów terapeutycznych dla osób z centralnymi zaburzeniami słuchu, zna proces rozwoju poszczególnych funkcji słuchowych.	K_W05
W03	Student posiada wiedzę dotyczącą metod rehabilitacji osób z trudnościami w przetwarzaniu słuchowym, najnowsze metody i techniki usprawniania centralnego przetwarzania słuchowego.	K_W05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi dokonać analizy umiejętności słuchowych.	K_U09
U02	Student potrafi zaprogramować postępowanie terapeutyczne stosownie do możliwości osób z CAPD według standardów logopedycznych, potrafi zaproponować terapie dla osób z zaburzeniami przetwarzania słuchowego.	K_U05, K_U06
U03	Student potrafi dobierać metody wspomagające rozwój kompetencji językowej i komunikacyjnej adekwatnie do indywidualnych potrzeb osób z zaburzeniami przetwarzania słuchowego.	K_U05, K_U06
U04	Student potrafi wykorzystywać i opracowywać różnorodne narzędzia terapeutyczne na poszczególnych etapach rehabilitacji osób z CAPD.	K_U03

Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student jest przygotowany do pracy z pacjentami z CAPD.	K_K02
K02	Student jest gotowy do podjęcia działań terapeutycznych z osobami z zaburzeniami percepcji słuchowej oraz wsparcia ich rodzin.	K_K01
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia – 15 godzin.
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza na temat anatomii i fizjologii narządu słuchu, rozwoju mowy, funkcji słuchowych mózgowej organizacji procesu słyszenia i słuchania, metod usprawniania przetwarzania słuchowego.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Centralne zaburzenia przetwarzania słuchowego: <ol style="list-style-type: none"> a) definicje CAPD, b) objawy, c) przyczyny, d) profile kliniczne dzieci z CAPD, e) współwystępowanie zaburzeń przetwarzania słuchowego z ADHD, dysleksją, SLI, zaburzeniami ze spektrum autyzmu (ASD). 2. Diagnoza CAPD. 3. Sposoby badania umiejętności rozróżniania, identyfikowania i różnicowania różnych klas dźwięków. 4. Terapia logopedyczna a CAPD. 5. Lateralizacja, uwaga słuchowa, profil dominujący, lateralizacja słuchowa. 6. Metody pracy z dzieckiem z CAPD – wskazówki dla rodziców i terapeutów. 7. Terapie wspomagające dla dzieci z CAPD: <ol style="list-style-type: none"> a) treningi słuchowe (SPPS, Tomatis, Johansen IAS, SONAS, Auricula TM, Fast for Word), b) SI, Bilateralna integracja, metoda werbo-tonalna, metoda Warnkego, treningi ukierunkowane na deficyt słuchowy. 8. Nadwrażliwość słuchowa. 9. Budowanie programów terapeutycznych dla dzieci i młodzieży z CAPD. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Cieszyńska J., (2018): Neurobiologiczne podstawy rozwoju poznawczego. Słuch, Kraków. 2. Cieszyńska J., Korendo M. (2008): Wczesna interwencja terapeutyczna. Stymulacja rozwoju dziecka od noworodka do 6 roku życia, Kraków. 3. Kądziałowa D., (1983): Czynność rozumienia mowy. Analiza neuropsychologiczna, Warszawa, ZNiO. 4. Kornas-Biela D. (1993). Kształtowanie się zdolności słuchowych w prenatalnym okresie rozwoju dziecka. W: Opuscula Logopaedica In honorem Leonis Kaczmarek. Lublin UMCS s. 143-158. 5. Kurkowski Z.M. (2013). Audiogenne uwarunkowania zaburzeń komunikacji językowej. Lublin. 6. Kurkowski Z.M. (2002). Rozwój funkcji słuchowych u małego dziecka, „Audiofonologia” T. 21, s. 23-32. 7. Kaczmarek B. L. (1995), Mózgowa organizacja mowy, Polskie Towarzystwo Neurolingwistyczne, Lublin. 8. Rocławski B. (1991), Słuch fonemowy i fonetyczny. Teoria i praktyka, Gdańsk. 9. Styczek I., (1982): Badanie i kształtowanie słuchu fonematycznego (komentarz i tablice), Warszawa, WSiP. 10. Szelaż E., Szymaszek (2010), Test do badania słuchu fonematycznego. Warszawa. 11. Surmanowicz-Demenko G. (2011). Percepcja mowy w zarysie. W: Wybrane zagadnienia z audiometrii mowy [red. A. Obrębski]. Poznań: Wyd. Naukowe UM. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Skoczylas A., Cieśla K., Kurkowski Z.M., Czajka N., Skarżyński H., Diagnoza i terapia osób z centralnymi zaburzeniami przetwarzania słuchowego w Polsce. „Nowa Audiofonologia”, 2012; 1(3), 		

s. 51–5.

- Schminky M.M., Baran J.A., Central Auditory Processing Disorders. An overview of assessment and management practices. Deaf-Blind Perspectives, 1999; 7(1), s. 1–6.
- Keith RW. Zaburzenia procesów przetwarzania słuchowego – postępy w rozumieniu istoty choroby. Otorynolaryngologia, 2004; 3(1), s. 7–14.
- Senderski A.: Diagnostyka centralnych zaburzeń przetwarzania słuchowego. Algorytm postępowania diagnostycznego. Materiały Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu, 2002.
- Borowiecka R., Dziecko w równowadze – koordynacja i słuch. Program ćwiczeń integracji międzypółkulowej dla dzieci z Zaburzeniami Przetwarzania Słuchowego (APD). Centrum Edukacji, Diagnostyki i Terapii Psychologiczno-Pedagogicznej Renata Borowiecka, Warszawa 2015.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Prezentacja studium przypadku, prezentacje multimedialne, wykład, praca ze sprzętem terapeutycznym.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Przewidziane są następujące sposoby weryfikacji efektów uczenia się: systematyczna praca na zajęciach, przygotowanie prezentacji i kolokwium pisemne.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia z oceną to spełnienie każdego z opisanych niżej punktów:

- przygotowanie do zajęć i aktywność – bieżące ocenianie na zajęciach,
- przygotowanie prezentacji,
- zaliczenie kolokwium pisemnego:
 - 0 – 50%: niedostateczny,
 - 51 – 60%: dostateczny,
 - 61 – 70%: dostateczny plus,
 - 71 – 80%: dobry,
 - 81 – 90%: dobry plus,
 - 91 – 100%: bardzo dobry.

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	15 godzin
Przygotowanie do kolokwium	20 godzin
Przygotowanie prezentacji	20 godzin
Samodzielna praca studenta	20 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	3 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Komunikacja wspomagająca i alternatywna w praktyce	
Nazwa w języku angielskim:	Augmentative and alternative communication in practice	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Logopedia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	fakultatywny	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	drugiego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	pierwszy i drugi (zaliczenie w 2.)	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Adrianna Urban-Rafałek	
Założenia i cele przedmiotu:	Zdobycie przez studentów wiedzy na temat metod komunikacji wspomagającej i alternatywnej oraz ich znaczenia w rozwoju osób z zaburzeniami słuchu i mowy lub z utraconą zdolnością komunikacji. Kształcenie umiejętności adekwatnego do potrzeb zastosowania pozawerbalnych metod komunikacji.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą metod diagnostycznych stosowanych w procedurach postępowania logopedycznego.	K_W05
W02	Student ma pogłębioną wiedzę na temat metod komunikacji wspomagającej i alternatywnej oraz zasad i zakresu ich stosowania.	K_W03
W03	Student zna zasady skutecznej komunikacji z osobami z zaburzeniami słuchu i mowy.	K_W11
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi ocenić stopień zaburzenia mowy i języka oraz możliwość korzystania z komunikacji wspomagającej i alternatywnej.	K_U02
U02	Student potrafi dokonać wyboru metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej adekwatnie do indywidualnych potrzeb i możliwości osób z zaburzeniami słuchu i mowy.	K_U03, K_U12
U03	Student potrafi organizować postępowanie terapeutyczne z wykorzystaniem metod komunikacji wspomagającej i alternatywnej.	K_U12
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

K01	Student jest gotowy do krytycznej oceny swojej wiedzy i umiejętności.	K_K05
K02	Student jest gotowy do okazywania wsparcia i empatii pacjentom, ich rodzinom i opiekunom.	K_K01
Forma i typy zajęć:		Laboratorium – 30 godzin (15 godzin sem. I, 15 godzin sem. II).
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza z zakresu teorii zaburzeń mowy, diagnozy surdologicznej.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zaburzenia mowy i języka. 2. Komunikacja wspomagająca i alternatywna – definicje i cele. 3. Zasady korzystania z ACC. 4. Metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej. <ol style="list-style-type: none"> a) kryteria wyboru metody dla konkretnego użytkownika, b) inicjowanie metody w zależności od potrzeb komunikacyjnych osób i ich niepełnosprawności. 5. Projektowanie i stosowanie pomocy komunikacyjnych. 6. Planowanie i organizacja terapii. 7. Wykorzystanie sprzętu technicznego do komunikowania i tworzenia pomocy dydaktycznych. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Błęszyński J.J., 2006, Alternatywne i wspomagające metody komunikacji, Kraków: Oficyna Wydawnicza Impuls. 2. Grycman M., 2009, Sprawdź, jak się porozumiewam. Ocena efektywności porozumiewania się dzieci niemówiących wraz z propozycjami strategii terapeutycznych. Kraków: Stowarzyszenie Rehabilitacyjne Centrum Rozwoju Porozumiewania. 3. Grycman M., 2014, Porozumiewanie się z dziećmi ze złożonymi zaburzeniami komunikacji, Kwidzyn: Stowarzyszenie Rehabilitacyjne Centrum Rozwoju Porozumiewania. 4. Grycman M., Kaczmarek B.B. (red.), 2014, Podręczny słownik terminów AAC (komunikacji wspomagającej i alternatywnej), Kraków: Oficyna Wydawnicza Impuls. 5. Grycman M., Smyczek A. (red.), 2004, Wiem czego chcę! Doświadczenia polskich terapeutów i użytkowników wspomagających sposobów porozumiewania się, Kraków: Stowarzyszenie „Mówić bez słów”. 6. Lechowicz A., 2004, Komputerowe wspomaganie komunikacji niewerbalnej dzieci z wieloraką niepełnosprawnością, Warszawa: WSiP. 7. Smyczek A., Bolon B., Bombińska-Domżał A., 2006, Twoje znaki moje słowa i zabawa już gotowa! Program edukacyjny dla rodzin dzieci niemówiących, używających komunikacji wspomagającej, Kraków: Stowarzyszenie „Mówić bez słów”. 8. Von Tetzchner S., Martinsen H., 2002, Wprowadzenie do wspomagających i alternatywnych sposobów porozumiewania się: nauka znaków oraz używania pomocy komunikacyjnych przez dzieci, młodzież i dorosłych z zaburzeniami rozwojowymi, Warszawa: Stowarzyszenie „Mówić bez słów”. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kaczmarek B.L.J., 1993, Komunikacja niewerbalna czy niejęzykowa [w:] „OpusculaLogopedica”, s. 57–63. 2. Kaczmarek B.B. (red.), 2014, Makaton w rozwoju osób ze złożonymi potrzebami komunikacyjnymi, Kraków: Oficyna Wydawnicza Impuls. 3. Kaczmarek B.B., Wojciechowska A. (red.), 2015, Autyzm i AAC. Alternatywne i wspomagające sposoby porozumiewania się w edukacji osób z autyzmem, Kraków: Oficyna Wydawnicza Impuls. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Prezentacje multimedialne, ćwiczenia praktyczne, praca indywidualna i grupowa.		

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Przewidziane są następujące sposoby weryfikacji efektów uczenia się: praca zaliczeniowa i kolokwium pisemne.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia z oceną to spełnienie każdego z punktów:

- a) przygotowanie pracy zaliczeniowej,
- b) zaliczenie kolokwium pisemnego:
 - 0 – 50%: niedostateczny,
 - 51 – 60%: dostateczny,
 - 61 – 70%: dostateczny plus,
 - 71 – 80%: dobry,
 - 81 – 90%: dobry plus,
 - 91 – 100%: bardzo dobry.

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Przygotowanie do kolokwium	20 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Język migowy w praktyce	
Nazwa w języku angielskim:	Signlanguage in practice	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Logopedia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	fakultatywny	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	drugiego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	pierwszy i drugi (zaliczany w 2.)	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Adrianna Urban-Rafałek	
Założenia i cele przedmiotu:	Zdobycie przez studentów praktycznych umiejętności posługiwania się językiem migowym. Podniesienie efektywności i skuteczności edukacji osób z ubytkiem słuchu poprzez wykorzystanie umiejętności komunikowania się za pomocą języka migowego.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student ma pogłębioną wiedzę z zakresu metod wspomagania rozwoju sprawności językowej i komunikacyjnej osób z uszkodzeniami słuchu.	K_W05
W02	Student widzi różnicę między systemem językowo-migowym a językiem migowym.	K_W05
W03	Student zna zasady skutecznej komunikacji z osobami z zaburzeniami słuchu.	K_W11
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi stosować zwroty i wyrażenia w języku migowym.	K_U12
U02	Student potrafi zrozumieć zwroty i wyrażenia przekazane za pomocą języka migowego.	K_U12
U03	Student potrafi wykorzystać język migowy w pracy z osobami z uszkodzonym słuchem.	K_U12
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student jest gotowy do niesienia pomocy osobom z uszkodzonym słuchem, działając na rzecz tego środowiska.	K_K01

K02	Student ma świadomość poziomu swoich umiejętności i potrzebę ciągłego kształcenia się.	K_K05
Forma i typy zajęć: Laboratorium – 30 godzin (15 godzin sem. I, 15 godzin sem. II).		
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość terminologii z zakresu surdologopedii.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Metody wychowania językowego – teoria i praktyka. 2. System językowo-migowy a język migowy. 3. Daktylografia: <ol style="list-style-type: none"> a) alfabet palcowy, b) liczebniki. 4. Język migowy w praktyce: <ol style="list-style-type: none"> a) stosowanie znaków języka migowego w komunikacji z osobami z uszkodzeniem słuchu, b) rozumienie znaków języka migowego. 5. Tworzenie tekstów w języku migowym. 6. Transkrypcja nagrań w języku migowym. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kosiba O., Grenda P., 2011, Leksykon języka migowego, Bogatynia: Wydawnictwo Silentium. 2. Krakowiak K., 2019, Metody wychowania językowego osób niesłyszących [w:] E. Muzyka-Furtak (red.), <i>Surdologopedia. Teoria i praktyka</i>, Gdańsk: Harmonia Universalis, s. 230–248. 3. Szczepankowski B., 1994, <i>Podstawy języka migowego</i>, Warszawa: WSiP. 4. Szczepankowski B., 2007, <i>Język migany w szkole</i>, Warszawa: WSiP. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Maciejewska A. (red.), 2011, <i>Między znakami – między słowami</i>, Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach. Instytut Filologii Polskiej i Lingwistyki Stosowanej. Siedlce: Wydawnictwo Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego. 2. Szczepankowski B., 1999, <i>Niesłyszący – głusi – głuchoniemi: wyrównywanie szans</i>, Warszawa: WSiP. 3. Szczepankowski B., Koncewicz D., 2008, <i>Język migowy w terapii</i>, Łódź: Wyższa Szkoła Pedagogiczna, Edukacyjna Grupa Projektowa. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Prezentacje multimedialne, ćwiczenia praktyczne.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Przewidziane są następujące sposoby weryfikacji efektów uczenia się: praca zaliczeniowa, kolokwium pisemne oraz sprawdzenie znajomości daktylografii i stosowania oraz rozumienia znaków języka migowego.		
Forma i warunki zaliczenia:		
<p>Warunek uzyskania zaliczenia z oceną to spełnienie każdego z opisanych niżej punktów:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) przygotowanie pracy zaliczeniowej, b) zaliczenie kolokwium pisemnego: <ul style="list-style-type: none"> • 0 – 50%: niedostateczny, • 51 – 60%: dostateczny, • 61 – 70%: dostateczny plus, • 71 – 80%: dobry, • 81 – 90%: dobry plus, • 91 – 100%: bardzo dobry, 		

- c) zaliczenie kolokwium praktycznego z daktylografii oraz płynności posługiwania się wybranymi znakami z języka migowego.

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Przygotowanie do kolokwium	20 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyczne śródroczne logopedyczne warsztaty zawodowe w Studenckiej Poradni Logopedycznej UwS
Nazwa w języku angielskim:		Midterm speech therapy workshop in the University's Students Speech Therapy Center
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Logopedia
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		drugiego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	3 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marta Krakowiak
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		mgr Agnieszka Duk
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie przez studentów praktycznego przygotowania do wykonywania zawodu logopedy. Poznanie sposobów i narzędzi do oceny poziomu rozwoju sprawności językowych i komunikacyjnych pacjentów w różnych zaburzeniach mowy. Weryfikacja wiedzy teoretycznej, doskonalenie umiejętności praktycznych w zakresie diagnozowania, programowania i prowadzenia terapii logopedycznej w różnych zaburzeniach mowy.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna uwarunkowania zaburzeń rozwoju sprawności językowych, komunikacyjnych i słuchowych w różnych okresach życia człowieka.	K_W03
W02	Zna metody i narzędzia diagnostyczno-terapeutyczne stosowane w procedurach postępowania logopedycznego.	K_W05
W03	Zna objawy, etiologię oraz patomechanizm różnych zaburzeń mowy	K_W08
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Potrafi dobrać metody i narzędzia diagnostyczne do oceny sprawności językowej, komunikacyjnej i słuchowej w różnych zaburzeniach mowy.	K_U03
U02	Potrafi programować i poprowadzić terapię logopedyczną dla danego zaburzenia mowy.	K_U05, K_U14
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

K01	Student wspiera i świadczy pomoc pacjentom z zaburzeniami mowy i ich opiekunom.	K_K01
Forma i typy zajęć:		Praktyka zawodowa logopedyczna (60 godzin) – obserwacje, analizy, planowanie, praktyczne ćwiczenia, ćwiczenia umiejętności dobierania metod i narzędzi diagnostycznych do oceny sprawności językowych i komunikacyjnych.
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza z gramatyki współczesnego języka polskiego, podsystemów języka, socjolingwistyki, klasyfikacji zaburzeń mowy, rozwoju języka dziecka, wczesnej interwencji logopedycznej, opóźnionego rozwoju mowy oraz medycznych podstaw logopedii.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Klasyfikacja i analiza metod i narzędzi diagnostycznych do oceny sprawności językowych, komunikacyjnych i słuchowych w różnych zaburzeniach mowy. 2. Przeprowadzenie i opracowanie przesiewowego i/lub całościowego badania logopedycznego wybranym narzędziem diagnostycznym lub autorskim (nagranie video). 3. Programowanie terapii logopedycznej w przypadku różnych zaburzeń mowy. 4. Dobór ćwiczeń do danego etapu terapii logopedycznej (ze szczególnym uwzględnieniem opisu celów terapeutycznych). 5. Organizacja (w tym przygotowanie i przeprowadzenie) ćwiczeń logopedycznych – wybrane osoby z zaburzeniami mowy są objęte opieką indywidualną studentów – wsparcie terapii logopedycznej prowadzonej przez logopedę. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Logopedia. Pytania i odpowiedzi, red. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, t. 2, Opole 2003. 2. Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego, red. S. Grabias, T. Woźniak, J. Panasiuk, Wydawnictwo UMCS, Lublin 2015. 3. Narzędzia diagnostyczne, m.in.: D. Emiluta-Roza, Całościowe badanie logopedyczne z materiałem obrazkowym; I. Gatkowska, Diagnoza dyszartrii u dorosłych w neurologii klinicznej, Kraków 2012; K. Szłapa, Kwestionariusz diagnostyczny zaburzeń mowy ze szczególnym uwzględnieniem afazji i dyszartrii dla młodzieży i dorosłych; W. Łucki, Zestaw prób do badania procesów poznawczych u pacjentów z uszkodzeniami mózgu. Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa 1995; SODA (Skala Oceny Dynamiki Afazji); M. Smoczyńska, E. Haman, A. Maryniak, E. Czaplewska, G. Krajewski, N. Banasik, M. Kochańska, M. Łuniewska, Test Rozwoju Językowe; U. Mirecka, K. Gustaw, Skala dyszartrii. Wersja dla dzieci, Katowice 2006. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. J. Gruba, Karty Oceny Logopedycznej Dziecka – KOLD. 2. Neurologopedyczne studia przypadków, red. E. Stecko, tom IV i V Warszawa 2017, 2018. 3. Zaburzenia mowy w wybranych zespołach uwarunkowanych genetycznie, red. J. Cieszyńska-Rożek, P. Sobolewski, D. Grzesiak-Witek, Lublin 2018. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Praktyka studenta odbywa się pod kierunkiem uczelnianego opiekuna praktyk. W jej ramach studenci uczestniczą w obserwacji wybranych form zajęć w SPL. Podczas praktyki podejmowane są następujące działania: obserwacja zajęć logopedycznych, badanie sprawności językowych i komunikacyjnych pacjentów w różnym wieku (badania przesiewowe i pełne, wywiad, narzędzia do badania sprawności językowych i komunikacyjnych dla różnego typu zaburzeń mowy), planowanie terapii logopedycznej, opracowanie zestawu ćwiczeń i pomocy logopedycznych.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Efekty (K_W03, K_W05, K_W08, K_U03, K_U05, K_U14 i K_K01) będą sprawdzane poprzez ocenę postawy studenta podczas praktyk (zaangażowana/ niezaangażowana), ocenę udziału w dyskusjach i analizach (udział/ brak udziału), ocenę zajęć prowadzonych przez studenta oraz ocenę nagrania video i		

opracowania przebiegu badania logopedycznego wybranym narzędziem diagnostycznym w danym zaburzeniu mowy (ocena 2-5).

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: przygotowanie, obserwacja i prowadzenie wymaganej liczby zajęć logopedycznych (co najmniej 7), przygotowanie i opracowanie nagrania video z przebiegu badania logopedycznego wybranym narzędziem diagnostycznym do oceny sprawności językowych i komunikacyjnych pacjenta w danym zaburzeniu mowy, pozytywna opinia uczelnianego opiekuna praktyk.

Poprawy: brak możliwości poprawy, w przypadku negatywnej oceny praktyki student powinien odbyć ponownie praktykę.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Liczba godzin praktyk	60 godzin
Samodzielne przygotowanie się do prowadzonych zajęć, przygotowanie konspektów i analizy przypadków	15 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	3 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyka zawodowa psychologiczno-pedagogiczna śródroczna w placówkach oświatowych kształcenia włączającego
Nazwa w języku angielskim:		Interim psychological and pedagogical professional practice in educational establishments of inclusive education
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Logopedia
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		drugiego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	1 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Sabina Wieruszewska-Duraj
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Sabina Wieruszewska-Duraj, dr Renata Bryzek
Założenia i cele przedmiotu:		Celem praktyki jest zapoznanie ze specyfiką pracy w placówkach kształcenia włączającego oraz kształtowanie kompetencji opiekuńczo-wychowawczych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W08	Student zna specyfikę przedszkola, szkoły i inne placówki systemu oświaty kształcenia włączającego, w której jest odbywana praktyka, w szczególności: zadania opiekuńczo-wychowawcze, organizację pracy, zakresy zadań pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz rodzaj prowadzonej dokumentacji i program realizacji doradztwa zawodowego uwzględniający treści wynikające z przepisów dotyczących doradztwa zawodowego.	B.3.W1
S_W11	Student zna zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty kształcenia włączającego i poza nimi.	B.3.W2
S_W05	Student zna podstawowe zagadnienie edukacji włączającej, a także sposoby realizacji zasady inkluzji.	B2.W4;B2.W5; B2.W6
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U01	Potrafi zaobserwować funkcjonowanie dziecka, ucznia i nauczyciela w życiu przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty.	B.3.U1
S_U01	Potrafi dokonać analizy i interpretacji zaobserwowanych lub doświadczonych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.	B.3.U2

Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K07	Jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami w celu poszerzenia swojej wiedzy.	B.3.K1
Forma i typy zajęć: Laboratoria –15 godz.		
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki i psychologii.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zapoznanie ze specyfiką placówki wychowawczej. 2. Poznanie: zadań opiekuńczo- wychowawczych, sposobu funkcjonowania, organizacji pracy, pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz prowadzonej dokumentacji. 3. Obserwowanie funkcjonowania ucznia i nauczyciela w życiu placówki. 4. Towarzystwo w prowadzonych przez nauczycieli zajęciach opiekuńczo-wychowawczych. 5. Analiza i interpretacja zaobserwowanych albo doświadczanych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych. 6. Prowadzenie dokumentacji praktyki. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kaleta-Witusiak M., Kopik A., Walasek-Jarosz B., Techniki gromadzenia i analizy wiedzy o uczniu, Kielce 2013. 2. Pankowska D., Pedagogika dla nauczycieli w praktyce. Materiały metodyczne, Kraków 2011. 3. Rubacha K., Metodologia badań nad edukacją, Warszawa 2008. 4. Skałbiana B., Diagnostyka pedagogiczna. Wybrane problemy badawcze i rozwiązania praktyczne, Kraków 2011. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Cybulska D., Wykorzystanie metody obserwacji w naukach społecznych, „Obronność - Zeszyty Naukowe Wydziału Zarządzania i Dowodzenia Akademii Obrony Narodowej” 2013, nr 2(6). 2. Perry R., Teoria i praktyka. Proces stawania się nauczycielem, Warszawa 2000. 3. Pólturzycki J., Dydaktyka dla nauczycieli, Toruń 2014. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Obserwacja placówek i dzieci oraz działalność praktyczna.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
<p>Efekty będą weryfikowane na podstawie dokumentacji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. charakterystyki działań opiekuńczo-wychowawczych w wybranej placówce; 2. obserwacji działań nauczyciela – wychowawcy w wybranej placówce; 3. obserwacji zachowań dziecka w wybranej placówce; 4. opisu prowadzonych zajęć opiekuńczo-wychowawczych; 5. sprawozdania z przebiegu praktyki wraz z interpretacją zaobserwowanych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych. 		
Forma i warunki zaliczenia:		
<p>Za każdy element poddawany weryfikacji student otrzyma 1 pkt. Warunkiem uzyskania zaliczenia praktyk jest zdobycie przynajmniej 3 pkt. Kryteria oceny:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 3 pkt. – ocena 3 • 3,5 pkt. – ocena 3,5 		

- 4 pkt. – ocena 4
- 4,5 pkt. – ocena 4,5
- 5 pkt. – ocena 5

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Godziny kontaktowe	
Udział w laboratoriach	15 godzin
Samodzielna praca studenta związana z przygotowaniem do dokumentacji na ocenę	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1 ECTS